

pa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/69/EF af 16. november 2000 om grænseværdier for benzen og carbonmonoxid i luften, (EF-Tidende 2000 nr. L 313 side 12) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/3/EF af 12. februar 2002 om luftens indhold af ozon, (EF-Tidende 2002 nr. L 67 side 14) fastsat regler om tilsyn med luftkvaliteten (foretages af Danmarks Miljøundersøgelser), og til opfyldelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF af 25. juni 2002 om vurdering og styring af ekstern støj (EF-Tidende 2002 nr. L 189 side 12) er der i medfør af § 14 a udstedt regler om kortlægning af støj. Ministerens beføjelser forventes delegeret til en styrelse eller tilsvarende institution. Ministeren kan i øvrigt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 67 overføre denne forpligtelse til andre myndigheder, hvilket typisk vil kunne ske i tilfælde, hvor tilsynet på det pågældende område har nær tilknytning til de tilsynsopgaver, som allerede løses af vedkommende myndighed, eller hvor det i øvrigt skønnes hensigtsmæssigt.

Det bemærkes, at bestemmelsen som hidtil ikke indeholder præcise bestemmelser om, hvorledes og hvor meget tilsyn der skal føres. Det vil således afhænge af en konkret vurdering af miljøproblemernes omfang og karakter.

Ad § 66, stk. 2.

Efter de nugældende regler fører amterne tilsyn med bestående listevirksomheder, herunder med disse direkte udledninger af spildevand til vandløb, søer eller havet, hvis der er tale om en (a)-mærket virksomhed på listen over godkendelsespligtig virksomhed (se nærmere herom under bemærkningerne til nr. 28). Amtsrådet fører desuden tilsyn med deponeringer i nuværende og tidligere råstofgrave.

Bestemmelsen om tilsyn er knyttet til bestemmelsen i § 40, se bemærkningerne hertil. Det foreslås således, at ministeren bliver tilsynsmyndighed for de virksomheder, hvor godkendelseskompetencen henlægges til ministeren.

Ad § 66, stk. 3.

Ifølge de nugældende regler fører amtsrådet tilsyn med foreninger eller risiko for forening, der er en følge af tidligere virksomhedsdrift, for hvilke amtsrådet var tilsynsmyndighed.

Ved det foreliggende lovforslag, foreslås det, at miljøministeren tilsvarende fører tilsyn med foreninger eller risiko for forening, der er en følge af tidligere virksomhedsdrift, som ministeren har haft tilsyn med. Lovforslaget lægger endvidere op til, at de tidligere virksomheder, som amterne har ført tilsyn med efter § 66, stk. 3, fremover vil have kommunerne

som tilsynsmyndighed. Der ændres derfor ikke i formuleringen af § 65, stk. 3.

Ad § 66, stk. 4 og 5

Det foreslås, at ministeren fører tilsyn med alle kommunale spildevandsudledninger, samt de kommunale affaldshåndteringsanlæg, som vurderes at have et væsentligt forureningspotentiale. Bestemmelserne erstatter den gældende bestemmelse i § 66, stk. 4 (den generelle kompetenceforskydningsregel). I nogle tilfælde vil ministeren tillige have godkendelseskompetencen med anlæggene, idet disse efter reglerne i § 40 vurderes at være særligt komplicerede (fx visse affaldsforbrændingsanlæg), men for en del anlægs vedkommende vil der alene være tale om, at tilsynskompetencen påhviler ministeren, idet der ikke er tale om særligt komplicerede anlæg, men om anlæg med stort forureningspotentiale (fx visse affaldsdeponeringsanlæg). Den nærmere fastlæggelse af hvilke kommunale affaldshåndteringsanlæg, som ministeren skal føre tilsyn med, vil ske ved udstedelse af en bekendtgørelse, jf. forslaget til § 66, stk. 5, 2. pkt. I den forbindelse vil der bl.a. skulle forhandles med KL, jf. bestemmelsen i lovens § 11.

Til nr. 37

I henhold til den nugældende § 67 kan ministeren bestemme af tilsynet i visse tilfælde føres af andre myndigheder.

Med det foreliggende forslag er der tale om en ændring som konsekvens af ændringen af terminologien vedrørende overvågning af miljøtilstanden i § 66, stk. 1. Se bemærkningerne hertil. Ændringen af »føres« til »udføres« sker alene af sproglige årsager.

Til nr. 38 – 42, 44 og 46 - 51

Der er alene tale om sproglige konsekvensændringer som følge af den ændrede opgavefordeling, herunder, at ministeren også er tilsynsmyndighed i de tilfælde, hvor godkendelseskompetencen er henlagt til ministeren.

Til nr. 43, 52 og 54 - 63

I henhold til de nugældende regler er ministeren som udgangspunkt klagemyndighed for afgørelser truffet af amter og kommuner. I praksis er ministerens beføjelser delegeret til Miljøstyrelsen for industrivirksomheder og lignende, og til Skov- og Naturstyrelsen for landbrug mv. En del af disse afgørelser (fx visse sager om listevirksomheder) har efterfølgende kunnet indbringes for Miljøklagenævnet, således at en del sager har kunnet behandles af to klageinstanser.